

zabava. Gostov je privrelo od blizu in daleč valje dežju toliko, da je bila prostorna dvorana Tošove gostilne natlačeno polna. Slavnoznana Kocmutova godba je neutrudno svirala lepe koračnice, domači mešani pevski zbor pa je zapel nekaj lepih pesmic. Vmes so se vrstili, kolikor je to dopuščala živahna zabava, navdušeni govori in napitnice pozno v noč. — Dosedaj si je nabavilo veteransko obleko 48 članov, upamo pa, da bo to število do prihodnjelne slavnosti znatno poskočilo. Saj bi bil marsikateri že letos rad nastopil v veteranski uniformi, a si je še doslej ni mogel omisliti. Prijetna dolžnost nam je, končno še omeniti moža, ki je takorekoč duša društva, ki je žrtvoval dosedaj že mnogo skrbi, časa in denarja, da se je društvo sploh ustanovilo, da so si društveni udje sploh omislili veteransko obleko ter da se je ta dan vršila slavnost. Za izvršitev take slavnosti je v istini treba pravega moža, je-klene volje in vztrajnosti, kakoršen je društveni načelnik g. Gregor Družovič. Za ves prestani trud mu bodi izražena srčna zahvala, zasluge pa, ki si jih je nabral kot načelnik dosedaj, naj ga vzpodbujajo za nadaljno vztrajno delovanje!

Sv. Duh na Ostrem vrhu. V št. 117 »Marburger Zeitung« napada nekdo veleč. g. dekana v Lučanah, našega gospoda župnika in nadučitelja gospoda Alojzija Majcena. To sicer ni kaj nevarnega, ker ta mariborska »kuga« baje le »imenitne« ljudi napada, a v dotičnem dopisu se nahajajo neresničnosti, katere se morajo pojasniti. Kaj so storili imenovani gospodje? Navedimo jih po kakovosti njih greha. Veleč. g. Kocič, župnik pri Sv. Duhu, se je poslužil pravice, ki jo ima vsak 24letni — šel je volit. To je v očeh »Marb. Zeitung« seveda že »sejanje prepira«. Veleč. g. dekan ima že večje grehe na vesti. On ni šel samo volit, ampak je celo župana opozoril na delovanje občinskega tajnika. Ta občinski tajnik vam je hud »later«. Iz same jeze, da ga je rodila slovenska mati, pošilja vse slovenske dopise v Gradec predstavljat. Piše pa se ta gospod »Gatschnigg«. In ta »gospod« je v sredo pred volitvijo — sejmski dan — zbiral ljudi okoli občin. hiše in iz hišnega praga zapovedoval, naj volijo vsi Stigerja. Da pri tem ni manjkalo psovč čez »črne«, ni treba omenjati. Največji grešnik v očeh »Marburgerce« pa je g. Majcen, njemu je tudi posvečen največji del imenovanega dopisa. Ta je bil že tako drzen, da je nekaterim volilcem, ki ne znajo pisati — takih sadov nemške kulture na meji je v lučanski okolici dovolj — in so ga zato prosili, popisal volilni listek. »Marb. Zeitung« pa v svoji »resnicoljubnosti« piše, da je g. Majcen volilec volilne listke iz rok trgat, na Lopiča prepisal, da deluje proti napredku in kulturnemu razvoju celega okraja itd. Zdaj pa vemo! Od našega g. nadučitelja je odvisna sreča celega okraja. Gotovo ga podpira staronemška boginja Ostara. Od te je dobil naš strmi hrib baje svoje ime: Ostara—Osterberg—Ostri vrh. Kdor zna, pa zna!

»Marb. Zeitung« piše, da je g. Majcen nek volilec opozoril na nekdanjo odvisnost učiteljev od duhovnikov. O tem je govoril znani dacar Repa, ki pa v Schlossbergu nima volilne pravice. Ker je »miroljubnost« tega Repa že iz Ptujake gore znana, poslali so ga lučanski »purgarji« kot »nadkomisarja« v Schlossberg. Čutil se je saj kot takega, ker je vedno kričal: »Nicht „kanditiern“!« Gotovo je bil tako jezen, ker nismo njega volili. Primoran volišče zapustiti, hodil je po cesti semintja, iz svoje pipice puhteč kot parni stroj ter se postavljajoč kot petelin na gnojišču. Ker pa tudi na cesti ni nehal z zabavljanjem čez duhovnike in iste »neumneže«, ki duhovnike volijo, bi gotovo dobil svoje plačilo, ako bi g. Majcen volilec ne svetoval, naj pustijo tako »pametnega« gospoda samega. Večina volilcev se je nato tudi podala na dom z besedo: »Katoliško smo krščeni in katoliško hočemo voliti!«

Na nadaljne opazke »Marb. Zeit.« ome-

nim le: Repa se naj skrbi, da bo po novem letu imel kaj pečatiti, pedagogično delovanje našega g. nadučitelja pa naj pusti pri miru. — Duhovčan.

Iz št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere.) Sklicevaje se na § 19 tisk. zak. prosimo, da se glede na štev. 37, 38 in 39 t. l. Vašega lista pod naslovom: »Iz št. Andraža nad Polzelo (Naše razmere)« objavi na istem mestu in pod istim nadpisom sledeči uradni popravek:

Ni res, da je sedanji občinski odbor dobil od prejšnjega prav lepo založeno ubožno blagajno, pač pa je res, da je prejel samo 190 K gotovega denarja, kakoršnega skoro vsako leto izkazuje tuk. ubožna blagajna.

Ni res, da je imel novi odbor precej denarja na razpolago, pač pa je res, da je prevzel samo 240 K reci dve kroni 40 vinarjev gotovega denarja.

Ni r. s. da eno izmed prvih del novega odbora je bilo, da je hotel odtegniti »zaklad« za vzdrževanje domačih občinskih revežev v Vojniku v proslavo 50 letnega vladanja Njih Velikanstva« svojemu plemenitemu namenu, pač pa je res, da ga je hotel le plodonosnejši (nego v hranilnici) naložiti, bodisi da bi kupil kak svet itd.

Ni res, da je sedanja občinska gospoda kriva, da so se občinski stroški zvišali neprimerno visoko, pač pa je res, da so se ti, v primeri prejšnjega odbora, znižali v šestih letih povprečno 210 K na leto kar se lahko vsak iz občinskih računov prepriča.

Ni res, da zasluga sedanjega župana je, da so se redni šolski stroški za njeno vzdrževanje tako povišali, pač pa je res, da je to zasluga prejšnjega nadučitelja in šolskega načelnika in res je tudi, da so se morali obč. procenti samo zaradi šole na 28% zvišati.

Ni res, da zasluga naših občinskih mož je, da se pri nas nimamo poštne oddaje, pač pa je res, da se že tri leta zato potegujejo in da je c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu z dopisom z dne 10. maja 1902 št. 16740 že določilo načrt za dež. pismonoša, ki bi imel tusem priti trikrat v tednu in tudi poštni nabiralnik, a je isto z dopisom z dne 4. aprila 1903 št. 850 naznanilo, da se projektirana reč ne da izvršiti, ker so se nekateri zaupanja vredne osebe izjavile, da oskrbe to brezplačno (!) le proti procentom od pošt-nih znamk. Na zopetno tuk. dreganje je isto ravnateljstvo z dopisom z dne 9. aprila t. l. št. 20341 naznanilo, da se pravkar vrši tozadevna obravnava pri trgovinskem ministrstvu in da se bo izid takoj naznanil.

Ni res, da zasluga sedanjega občinskega odbora je, da roma »Štajerca« v toliko izvodih v tuk. občino, pač pa je res, da dohaja samo eden izvod in da je občinski odbor leta 1903 v seji soglasno sklenil, da se obč. slugi prepove jemanje »Štajerca« na pošti.

Končno ni res, da sedaj načeluje mokraški odbor in mokraški župan, pač pa je res, da beseda mokrač še tukaj sploh znana ni in se je najbrž izcimila na zelniku vašega poročevalca. V dokaz je to, da je izmed 177 volilcev došlo 136, in volilo soglasno g. Roša.

Tudi ni res, da se je občinska pisarna preselila v precej odstranjeno vas, pač pa je res, da se je samo za 8 minut stran od prejšnje.

Ni res, da se je govorilo, da bodo le tisti dobili podporo vsled toče, ki bodo volili županove pristase, pač pa je res, da se to nikdar in proti nikomur ni govorilo. Kdor se je zglasil, je vsak zapisan; končno pa ima zato odločilno besedo c. kr. okr. glavarstvo in c. kr. orožništvo. — Županstvo št. Andraž dne 15. oktobra 1904. Janez Kranjc, župan. Janez Melanšek, Valentin Verden, svetovalec. Anton Brušek, odbornik. — Opomba uredništva. Sicer nismo bili primorani, sprejeti ta popravek, a da se resnica prav snozna, treba je čuti oba zvona. Občani v št. Andražu bodo sedaj lahko presodili, na kateri strani je pravica in resnica, širne javnosti pa take lokalne razmere itak ne zanimajo in brigajo.

Zato o teh stvareh ne bomo več priobčevali dopisov. Izjavljamo še samo prostovoljno, da s tem, ker smo imenovali prejšnje odbornike poštene, vestne, spoštovanja in zaupanja vredne ljudi, nikakor nismo hoteli sumničiti sedanjih odbornikov v nobenem oziru. Želimo, da se v občino povrne mir in edinost!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zavednim slovenskim županom! Do konca meseca morate vposlati na glavarstvo prvotne zapisnike porotnikov. Porotno sodišče je velikega pomena. Može iz ljudstva so poklicani soditi čez svoje sodržavljane. Toda to bi morali biti samo ugledni možje s poštenim in treznim naziranjem. In da pridejo taki možje na porotno klop, za to imate skrbeti vi, zavedni slovenski župani! Vpišite vse poštene slovenske možje, ki imajo postavne sposobnosti, v prvotni zapisnik. Ne dajte se posebno zmotiti pri rubriki »Govori deželne jezike.« Pri katerem zapišite, da zna samo slovenski, istega ne vzamejo za porotnika! In mnogi župani so preozkosrčni v tem oziru! Kdor zna le par besed nemški, zapišite o njem, da govori nemški. Nikjer ni določeno, koliko besed mora ravno kdo znati, da se lahko o njem reče: ta zna nemški! Kdor pove »Guten Tag!«, on zna po našem mnenju tudi nemški! Zavedni slovenski župani, nikar ne bodite ozkosrčni. Za porotna sodišča zna pri sedanjih razmerah slehern slovenski mož dovolj nemški!

Iz deželnega zbora. V seji, dne 18. oktobra je g. dr. Jurtela utemeljeval jako srečno svoj predlog, naj se dajejo podpore dijaškim kuhinjam v Mariboru, Ptuj in Celju. Mokrač Resel je govoril za svoj predlog, naj šolska poslopja zida država. Pri tem je strastno napadal duhovnike ter rabil psovke »popje«, »popovstvo«. Poslanci nemške krščanske ljudske stranke so že med govorom ugovarjali in pozneje storili to tudi pisмено pri deželnem glavarju. Da bi tudi slovenski poslanci v tem oziru kaj storili, nam ni znano. A tudi tega ne vemo, ali bodo s takim zadržanjem oni duhovniki zadovoljni, ki so pri volitvah vedno na svojem mestu vkljub strastnim napadom od strani nasprotnikov!

Poročil se je na Dobrni pri Celju gosp. dr. Ljud. Filipič, odvetnik v Celju z gospo Ano Kern.

S šole. Enorazredna ljudska šola v Narapljah se bo razširila v dvorazredno. Nastavljeni so: kot nadučitelj na ljudski šoli v Pišecah g. Jakob Medved, učitelj v št. Petru pod Sv. gorami, kot učitelj in šolski vodja na ljudski šoli v Skomrah dozdašnji šolski vodja v Mariji Reki g. Avgust Cajnko, kot učitelj oziroma učiteljice: kot učitelj v Rajhenburgu g. Pet. Jankovič, učit. v Dobovi. Prestavljeni so: nadučitelj g. Klemens Vračko kot šolski vodja k Sv. Emi, učitelj v Gornji Polskavi g. Robert Košar kot učitelj na Runča, učiteljica v Hočah gđ. Marija Vučnik k št. Rupertu v Slov. gor. in učiteljica v Čadramu gđ. Cecilija Teržan v Hoče.

S pošte. Poštna oddajalnica se ustanovi v Nazarji, ki bo imela vsak dan dvakrat zvezo z pošto v Mozirji.

Umrli je v Spod. Radvanju pri Mariboru dne 11. t. m. g. Mihael Obrecht v 73. letu svoje starosti. N. v m. p.!

Mariborski porotniki za jesenko zasedanje. Glavni porotniki: Franc Oehm, hišni posestnik, Jurij Menhart, miz. mojster, Iv.

Pelikan, sladčičar, Jožef Potočnik, orož. strašmojster v pokoju, Janez Prešern, hišni posest., Ant. Spes, hišni posestnik, Jurij Stern, hišni posestnik, Aloj. Weiss, hišni posestnik, vsi v Mariboru; Ignac Alt, gostil. v Cerkev-njaku, Jakob Kramberger, posestnik v Sp. Jakobskem dolu, Martin Kramer, posestnik na Ploderšnici, Janez Gornik, posestnik v Jelenčah, Jak. Welle, usnar v Framu, Gasper Lamprecht, posest. na Kumenu, Janez Jauk, posest. v Lambahu, Ivan Serne, posestnik v Lobnici, Ant. Schilhan, posest. v Št. Lovrencu nad Mariborom, Alojzij Glaser in Karl Lingl, posestnika v Rušah, Jož. Lešnik, posestnik v Št. Nikolaju, Jož. Kreiter, pos. v Rogoznici, Fr. Witzmann, posestnik v Rutu, Luk. Hleb, posestnik v Smolniku, Karl Filafiero, notar, Jož. Goriup, usnar in Franc Hiki, trgovec, vsi v Ptuj, Janez Graher, posestnik v Sp. Hajdini, Janez Kautzhammer in Al. Martinc, trgovec, Adolf Stamen, pos. knjigovodja, vsi v Ormožu, Anton Sančar, oskrbnik v Veliki Nedelji, Alb. Novak, pak in Janez Strasser, gostilničar, oba v Ljutomeru, Ig. Pötschiwau-scheg, trgovec v Muti, Franc Kasper, posest. pri Sv. Primožu na Pohorju. Nadomestni porotniki: Franc Bernhard, hišni posestnik, Janez Bregar, hišni posestnik, Jožef Dufek, medicar, Ant. Kosar, krojaški mojster, Jak. Kotnik, pek, Maks Kugler, pek, Janez Kuttner, gostilničar, Jak. Lipnik, hišni posestnik, vsi v Mariboru.

Slovenski zgodovinarji izumirajo. Poslednja leta neusmiljeno kosi bela šena one redke rodoljube, ki se bavijo z domačo povestnico. Drug za drugim odhajajo v večnost. Preminili so: vztrajni preiskovalec slovenske cerkvene zgodovine cistercijanec Josip Benkovič; prvak naših zgodovinarjev profesor Simon Rutar; neumorni povestničar svojega rojstvenega mesta Ljubljane profesor Ivan Vrhovec; kakor bučelica marljivi raziskovalec slovenske minulosti konzistorijski svetnik Matej Slekovec; vrli konservator učitelj Konrad Črnologar in še eden — dne 7. t. m. je moral umreti cvet nadarjenosti, nada slovenske zgodovine, profesor nemškega prava na vseučilišču v Freiburgu v Švici dr. Vladimir Levec, sin c. kr. doželnega šolskega nadzornika gospoda Frančiška Levca; o koliko načrtov je šlo s tem jedva sedemindvajsetletnim učenjakom v grob. Spominjaje se svetih gomil naših zgodovinskih pisateljev opozarjamo slovensko mladino — duhovno in svetno, da naj se posveti proučevanju naših starin. Njihova dolžnost je, da izdelajo vztrajno delujoči sčasoma vsaj nekoliko široko vrzel, ki jo je vsekala smrt naši zgodovinski vedi.

Nesreče. V začetku tega meseca se je ponesrečil v Poničvi 24 letni delavec Marko Novak. Pri popravljanju studeca je padel v njega in se tako nevarno na glavi poškodoval, da je čez nekaj dni umrl. — Dne 4. t. m. so potegnili iz vode Velka v občini Jančevirh, župnija Ribnica, utopljenca po imenu »Lukas.« Bajje je žganje pil, ter menda zasel po noči v vodo. —

Prva protestantinja v ribniški župniji je 26 let stara Amalija Pok iz Lehna, katera je radi svojega ženina dne 8. okt. pri glavarstvu v Mariboru naznanila svoj izstop iz rimsko-katoliške cerkve. Škoda! Bajje odide v Slavonijo.

Tatvine. V noči od ponedeljka na torek, dne 11. t. m. je bila ukradena Barbari Bukovnik v Lokrovici pri Celju edina krava. Orožništvo je nesramnemu tatu že na sledu.

Iz občine Ščavnice. Nebo se je zopet razvedrilo in pokazalo se je zopet rumeno solnce s svojimi zlatimi žarki. Vse dolgotrajnega deževja je potok Ščavnica tako narastel, da je obrežnim posestnikom naredil veliko škodo. Še nismo pozabili zadnje povodnji, ko je spodnjim Ščavničarjem podnesla deželnozborski stolec, na katerega so z vso svojo silo hoteli posaditi svojega kandidata Wratschkota. Pa takrat je v benediški župniji stanujočim posestnikom voda prizanesla; kajti naša občina leži v treh farah. Spada

namreč v negovsko, petrovsko in benediško župnijo. Pa Benedičani so častno rešili svojo nalogo; so brez male izjeme vsi volili g. dr. M. Ploja. Dobil je tukaj 32 glasov. Posebne zasluge sta si pridobila Wratschkova agitatorja Wogrinez in Wratschkov zet Krischan, ki je svojega hlapca za cel dan pošiljal okoli nagovarjat volilce za Wratschka. Pa tudi Nield ni zaostal za svojima tovarišema. Posebno na vse kriplje je nagovarjal Žižek volilce, rekel njim je: »Zakaj pa nikar z nami nemcami nemškega poslanca ne volite, da vam tega ne more v glavo zabiti, z nemško besedo se ja dalje pride.« Hajl! vaša nemščina! Smešno! V petrovsko župnijo spadajoči volilci, in brez male izjeme v negovsko, so jim šli na limanice. Sramota! Vam, obžalovanja vredni privrtenici Wratschkovi kličemo: le za Wratschkom Vam krščansko narodni volilci, pa kličemo: le naprej po poti resnice in pravice!

Zreče. Občinski odbor je gospoda župana Petra Dobnika imenoval za častnega občana. To je največja čast, s kakršno občina zamore odlikovati zaslužne osebe.

Dobrova pri Zrečah. K takajšnji kmetiji »Rak« spadate dve koči. V enem poslopju je s svojo ženo prebival Gaspar Mlinšek. Tega je tovarišica minoli četrtek zjutraj našla na njegovem ležišču mrtvega. Pod drugo streho prebiva družina konjskega barantavca Jurija Steble. Ta je pa istega dne tudi nagloma umrl na Frankolovem. Mož je namreč vkljub svarilu začel nevarnemu konju rep splestati. Pa mrha ne bodi lena, zadela je s kopitom Jurija v prsa, da je revež čez eno uro izdihnil dušo.

Iz Sv. Jurija ob Taboru se nam poroča, da se je vnel strašen boj dne 13. t. m. po noči med štirimi berači. Eden je bil z vrečo hudo ranjen. Dragi jo je pa v goščo popihal. Ni še dognano, kaj je bilo v vreči.

Občinske volitve na Teharjih. Zadnji ponedelj k, dne 17. t. m. ob mraku je postala teharska omrežena črna tabla pri občinski pisarni prav zanimiva, saj je prišla na njo prav tiho ma listnina, ki naznanja Teharčanom, da je volilni imenik za občinske volitev skozi osem dni na ogled razporežen v občinski pisarni. Vrli teharski možje, da se vam ne zgodi, kakor pri zadnji deželnozborski volitvi, ko vas je »vestni« tajnik toliko prezrl, ter vam tako zabranil voliti. Pojdite do ponedeljka enkrat pogledat, če je vaše ime v imeniku, in če ni, naznanite to takoj domačemu političnemu društvu. Može in žene posestnice, ta teden od prihodnjega ponedeljka porabite, potem bodite prepričani, da ste rešili teharsko in svojo čast, tako, da vam v bodoče ne bo treba vedno paziti, kedaj bode kaj prišlo ob mraku na občinsko desko. Može, se razumemo!

Virštanj pri Podčetrtnu. Kako zaspalo ljudstvo, kako zaspani ljudje brez vsake samostojnosti bivajo na Virštanju, bode pač vsakteri spoznal iz naslednjega članka: Ko so se vršile v tem kraju deželno zborske volitve, prišli so seveda možje volilci z dobrim namenom, da volijo moža poslanca, ki bi bil vreden te časti, pa tudi zmožen nalogi, katera se mu sto častjo nalaga. Ali glejte! takorekoč vtihotapila sta se med te volilce dva, bi rekel, nezrela nevedneža, ki sta bila tako predrzna in agitirala za nasprotniskega kandidata Vračka. No prodri je sicer ta orehovski prerok na Virštanju, ali sramota ostane le vam virštanski možje, ki si daste v ušesa trobiti od takšnih neizkušenih ljudi, kajti vedite, da to niti najmanj ni škodovalo našemu vrlemu poslancu dr. Ploju. Stavila sta si ta dva hlapca Vračkotova vodilno misel in prigovarjala: »Kmet naj kmeta voli.« Ja seveda, ko bi bili vsi slovenski kmetje takšni zadremanci in brez vsake samostojnosti, kakor ste se sedaj Virštanjčani pokazali pred vsem svetom, tedaj bi se še šopiril Vračko v deželnem zboru, a ne pomislite pa, da bi potem zdihovali vi pod tujim jarmom in da bi vi mogli nositi vse, kar bi vam in nam naši nasprotniki milostno nakladali. Prav sramotno pa je za Slovence,

podlo in nizko, in pritiskom mu je znak skrajne ostudnosti in zasramovanja na čelo, če pravi, kakor je storil to jeden izmed agitatorjev, češ: »ko bi nam bil Ploj plačal gulaža in piva, bi ga že volili.« Ljudi s takim nazarjem nam je vzgojil »Štajerc«, kateri že vedno ljudem govori, da preganja »temo« in širi »napredek«.

Stenski koledar za l. 1905 je izdal g. Jernej Bahovec, trgovec s papirjem v Ljubljani. Cena mu je 40 v. po pošti 45 vinarjev. Ob straneh ima koledar kolkove lestvice in poštne stvari, kar njegovo rabljivost znatno povečuje.

Sadna rastava v Radovljici. Kakor nam poroča osnovalni odbor sadne razstave, ostane razstava na splošno željo odprta še do konca t. m. Do tega sklepa je odbor prišel osobito zaradi tega, ker se mu naznanja obisk razstave z raznih krajev, ako bo vreme lepo.

Cerkvene stvari.

Osebnosti. Njih ekselencia naš prem. knez in škof dr. Mihael Napotnik, so dne 13. t. m. prisegli v roke cesarja kot tajni svetnik.

Marijino razstavo so naredili v zlati Pragi na proslavo jubileja brezmadežne Device. Trajala je pod načelništvom metropolitkega kanonika dr. Antona Podlahe od dne 19. vel. srpana do dne 2. vinot. Semeniska obednica v Klementišču je bila prenapolnjena z najrazličnejšimi razstavnimi rečmi. Tu je bilo na stotine Marijinih podob in podobice, kipov in kipcev, svetih posod, monštranc, molkov, veznin in rezbin, pisanih in tiskanih knjig, umetnih izdelkov in del pobožnih samoukov, prodalnega blaga in dragocenih zasebnih umetnin.

Društvena poročila.

Gledališče v Narodnem domu. V nedeljo, dne 23. okt. se bo uprizorila v mariborskem Narodnem domu burka »Čevljar baron« s petjem in godbo. S tem se začne zopet gledališke predstave v Narodnem domu. Upamo da bodo Slovenci iz mesta in okolice ostali zvesti slovenskim predstavam. Pri »Čevljarju baronu« je tudi petje na dnevnem redu, kar bo posebno ugajalo. Na svidenje! — Vsebinske igre: Nacelj, rodom baron, je čevljarski učenec, ki ravno doseže dostojanstvo pomočnika. Pri tej priliki izve, da je plemenitega baronskega stanu. Z veseljem zapusti čevljarstvo ter se poda v hišo svoje matere, baronice Rošičke. Tam pa naredi celo vrsto čevljarskih razposajenosti ter tako spravi vso hišo v razburjenost in obup. Končno Nacelj izprevidi, da s svojo priprosto odkritosrčnostjo ne spada v alektirane, plemenitaške kroge. Po presmešnem dvoboju radostno prepusti svojemu podtaknjenemu predniku, grofu Rošički, dozdano mu baronstvo z oholo nevesto vred, njegova plemenita mati mu priskrbi čevljarsko delavnico. Nacelj se zopet poprime čevljarstva in se poda v družbo svojih prejšnjih tovarišev in znancev ter v naročje svoje nepozabne Maričke. Predno pa zapusti baronsko hišo, povabi svoje prejšnje tovariše in znance, kateri s svojim posetom zmešnjavo še povečajo.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: kanonik Matek 20 K, župnik Štraki 10 K, kaplan Kociper, kot kruh sv. Antona 10 K, župnik Osenjak 10 K, Postružnik Marija v Ljutomeru 4 K, župnik Kelemina 10 K, Posojilnica v Št. Ilju 10 K, zbirka pri imendanju g. župnika Lendovskega 21 K, gostje pri gostiji Jarc—Roj v Št. Jakobu 14 K, kaplan Močnik 6 K, posestnik Thaler 4 K, dr. Firbas, c. kr. notar 20 K, Hrdinka Ana iz Studenc 5 K, gospa Pahernik 20 K, nadučitelj v p. Bregant 7 K, posestnik Predikata Ivan v Lončavasi pri Ptuj 2 K, in 1 vrečo krompirja, 1 vrečo zelja in 16 l. fižola. Prsrčnje

hvala vsem darovalcem! Vodstvo dijaške kuhinje prosi, da bi se blagi rodoljubi spominjali ubogih dijakov pri vseh veseljih! Posebno letos se prosi velike podpore, ker je število podpore potrebnih dijakov vsled številnejšega obiska gimnaziji precej narastlo. Posebno hvaležni bomo tistim, ki nam darujejo živila kakor: krompir, repo, fižol itd. ker so ista letos v Mariboru zelo draga. Živila naj se blagovolijo poslati v dijaško kuhinjo (Kaiserstrasse 6)

„Zgodovinsko društvo“ za Slov. Štajer. Dne 12. okt. se je vršil letni občni zbor mladega in za nas važnega „Zgodovinskega društva“. Dasi ravno je še od ustanovitve nedavno leto minolo, vendar je v kljub neugodnim razmeram društvo razvilo dokaj veliko delavnost. V svojem muzeju je zbralo že lepo število zgodovinskih in narodopisnih predmetov, društvena knjižnica šteje blizu 400 večjih in manjših del pretežno zgodovinske vsebine. Društvo je izkopal več grobov in gomil na Hajdini in v Slov. goricah. Priredilo je tudi dvojno poljudno predavanje, eno v Mariboru, drugo pa v Skokah na Dr. polju. Zlasti pa je znamenito literarno delovanje. Društvo je začelo izdajati znanstveno glasilo „Časopis za zgodovino in narodopisje“, katerega drugi zvezek v kratkem izide ter bo prvi letnik obsegel kakih 14—15 pol, raznovrstne, v resnici znanstvene vsebine. Literarno sodelovanje so v bodoče obljubili mnogi naši odlični pisatelji. „Časopis“ se tiska v 700 izvodih. Rednih udov ima društvo 241, izmed katerih sta dva tekoma leta umrla, namreč predsednik, g. konz. svet. Matej Slekovec in pa župnik hajdinski Jos. Sorglehner. Poverjenikov je društvo nastavilo po deželi 17, ki bi naj nabirali udov, zlasti pa poročali o zgodovinskih najdbah. Ravno kar je društvo izdalo tudi poljudno knjižico „Skoke pri Mariboru“, ki se dobiva pri društvu po 10 v. Predsednikom mesto rajn. Slekovec je bil enoglasno izvoljen občesposlovanji g. dr. Pavel Turner. Občni zbor je izrekel tudi sožalje g. dež. nadzorniku Fr. Levcu v Ljubljani zaradi smrti njegovega sina, mladega učenjaka, ki je deloval ravno na polju štajerske zgodovine. „Zgodovinsko društvo“ je ena najvažnejših kulturnih naprav v organizaciji štajerskih Slovencev, zato je vredno vsake podpore. Rodoljubi naj upoštevajo tudi resolucijo, ki jo je občni zbor stavil: „Rodoljubi se prosijo, da svoje knjižnice in zbirke za čas smrti prepuščajo društvu, ker le prepogostoma se knjige in razne starine po smrti izgube ali pridejo v nepoklicane roke.“

Slov. kat. izobraževalno društvo v Studencih je imelo dne 18. t. m. izvanredni občni zbor, na katerem je enoglasno imenovalo č. g. Vinka Krivca častnim članom zaradi njegovih velikih zaslug za društvo, kateremu je bil ustanovitelj in pozneje največji podpornik z dobrimi nasveti in neumornim delom kakor tudi z gmočnimi sredstvi.

„Kmetško društvo za Lešnico“ imelo je dne 16. t. m. svojo tombolo. Krasen jesenski popoldan privabil je nam vedno prijazne Ormožane polnoštevilno k udeležbi. Zopet so pokazali, da so naši gospodje vneti za blagor kmetškega ljudstva. G. Kuharič gre hvala, da je tombola lepo uspela, kar se mu nepristransko pripoznati mora. Le tako naprej, ljudstvo je zavedno, in stalo bo kakor skala, za slučaj nevarnosti.

Slovensko politično društvo s sedežem v Ptuj je izvolilo si je pri glavnem zboru predsednikom: g. prof. Josipa Zelenik, podpredsednikom: g. dr. Tomaža Horvat, odvet. blagajnikom: g. dr. Frana Jurtelo, odvetnika, tajnikom: g. Mirana Lorber, odvet. solic. vsi v Ptuj, odbornikom: č. g. Alojza Šato, župnika pri Sv. Marjeti, g. dr. Antona Gregorec, zdravnika v Ptuj, g. Mihalja Brenčič, veleposesnika in tovarnarja v Žabjeku pri Ptuj, namestnikom: g. Vinko Bezjaka, krojaškega mojstra, Petra Žirovnik, kaplana in Ferdo Skuhala posojilničnega uradnika vsi v Ptuj.

Cezanjeveci. Lepe nasledke že kaže mladenska zveza, ki je nekako slična Don Boskovi uravnavi. Čujte, pa občudujte! Cezanjevska dekleta so priredila celo na svojo roko, brez vseh voditeljev, gledališko igro: „Dve materi“ s štirimi dejanji. Kdo bi si upal še pred nekimi leti pričakovati kaj takega, in to, od deklet, ki so vendar bolj boječe, nego fanti? Prvokrat so nastopila dekleta 9. oktob. na Kamenščaku, a na občno željo so igro opetovale 16. oktobra v Ljutomeru v dvorani g. Kukovca. Igra sama po sebi že sega vernemu do dna občutljivega srca, pa človek še postane mehkejši, če vidi na odru prosta dekleta, ki so brez večjih voditeljev, po lastnem trudu, tako srčna nastopila, in v obče hvala vredno svoje naloge izvrševala. Dvorana je bila zgorej in spodaj natlačena s kmetom in odlično gospodo, in vendar igralko niso kazale najmanjše bojazljivosti, ter so prednasale, da je bilo veselo poslušati. Med vsemi pa sta pokazali mati in hči posebno nadarjenost. Na vsaki korak se ne bomo ozirali, a glas v govoru ste spreminjevali jako dobro, kretali k besedam celo primerno, in v njih očeh in na obrazu si opazil, da sodeluje duh, kakor čuti srce. Vrlo dobro je predstavila deklica Marijo. Katera navzoča mati se ni solzila pri tem prizoru, ko so se trdni možaki segali po robce? Žanjice s svojimi srpi v rokah, so predstavile to vrsto težakov, skoraj preveč dobro. Ženice so pač malo bolj gibčne, toda primeren strah se res spodobila in priležna človeku, pred podobo božje porodnice. Deklice, pristrčna hvala za veseli večer, ki ste nam ga pripravile! Naj vas veseli obilno število občinstva, ki vas je počastilo. Le Cvenare smo pogrešali od pivega do zadnjega, če ravno smo tudi te že večkrat občudovali na odru.

Društvena naznanila.

V Št. Pavlu pri Preboldu priredi „kat. izobraževal. društvo“ v nedeljo, dne 23. okt. ob 8. uri pop. v gostilni gosp. Fr. Vedenik (na Pekovem) veselico s sledečim vpredom: Veseloigra „Dr. Veznal in njegov sluga Štipko Tiček“ in srečolov z mnogimi, lepimi dobitki. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo v Laškem trgu priredi dne 23. okt. t. l. v dvorani delniške pivovarne v Laškem gledališki predstavi „Garibaldi“, gluma v 1 dejanju in „Bob iz Kranja“, veseloigra v 1 dejanju s petjem. Začetek ob 4. uri pop. Med predstavo poje moški zbor bralnega društva.

Slov. kat. akad. društvo „Zarja“ v Gradcu ima v petek, dne 21. okt. ob 8. uri zvečer svoj 1. redni občni zbor s sledečim vpredom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje zapisnika br. društva „Danica“ na Dunaju. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo preglednikov. 5. Sprejem novih članov. 6. Volitev odbora. 7. Slučajnosti. — Lokal: „zur grünen Steiermark“ Radeckyjeva cesta št. 17.

Pilštanj. Ustanovni občni zbor sloven. katol. izobraževalnega društva v Pilštanju. Slovenska mladina je začela razumevati nalogo, katero ji nalaga domovina: varovati jo pred sovražniki, skrbeti za njeno ugled in sijaj pred svetom, in opetovano je povzdignila glas za njeno čast. Zdravi pojavi mladega gibanja niso mogli ostati brez upliva tudi na našo župnijo. Dobri časniki prihajajo čedalje številnejše med nas: „Sloven. Gospodar“, „Naš Dom“, „Domoljub“, „Slovenec“, „Domovina“, „Slovenski Štajer“, „Bogoljub“, „Glasnik“, „Cvetje“ itd. Malo je še hiš, kjer bi se ne čital vsaj eden izmed teh listov; število Mohorjanov je tudi to leto narastlo in doseglo visoko število 152; povpraševanje po knjigah je toliko, da je mogoče iz zasebnih knjižnic le za silo ustreči in je postala številna farna knjižnica neobhodno potrebna. Vsi, ki poznajo naše razmere in imajo srce za nas, so postali jedne misli: na Pilštanju se mora ustanoviti bralno ozir. izobraževalno društvo — in kmalu bo mogoče ugoditi vsem potrebam. Hvala Bogu! — ni ostalo samo pri besedi; v par dneh si bomo ustanovili toli potrebno „katol. sloven. izobraževalno društvo“. Pravila smo uporabili tiskana, kakor jih podaja „Krišč. soc. zveza“ v Ljubljani, vlada nam jih je potrdila, — in danes vabimo prijatelje in sosedo, da pridejo v nedeljo, dne 23. t. m. popoldne mnogoštevilno kumovat novorojenemu detetu. Najbolj si želimo takih botrov, kateri bi pristopili v društvo kot ustanovniki in plačali enkrat za vselej dvajset kron, ali pa v dveh obrokih vsako leto po deset kron; podporni člani bodo oni, ki bodo voljni plačevati najmanj tri krome na leto; članarina za redne člane bo pa tako nizka, da bo mogoče vsakemu hlapcu pristopiti v društvo, in jo bo določil v nedeljo občni zbor. — Dobrodošel na našem prijaznem hriščku bo pa vsakdo, ki nas ima rad in se veseli našega napredka, če tudi nebi mogel pristopiti k društvu.

Posebno bi nas veselilo, da nas počastijo s svojim obiskom sosedna bralna društva s pevskimi zbori. — Zborovanje se bo vršilo po večernicah v šoli, pa ne, kakor smo poročali zadnjič: v prostorih gostilnice I. Gubenskega; to zato, da bo naše mlado društvo imelo večji ugled. — Torej, na svidenje!

Listnica uredništva. G. Jožef Svetlin, nadučitelj v Poljčanah: Vaši prošnji ne moremo ustreči, ker popravek ne odgovarja § 19 tisk. zakon. še manj pa § 19 držav. zakon. — Braslovče: So že drugi listi objavili. — Cezanjeveci-Ljutomer: Prihodnjč. — Verzej: Volilne stvari so sedaj že nekoliko pozne, in pa Vaš dopis je predolg. Pozdrav! — Laški trg: Povejte to dotičnemu gospodu v obraz, gotovo prej pridete do svojega cilja. — G. Mat. Goričan, Cirkovce: Opratite, zato, da niste naš naročnik niti naš poročevalec, Vam vendar ne moremo priobčevati Vaših izjav.

II. izkaz.

Za „Podporno društvo“ na Franc. Jožefovi šoli v Ljutomeru so od 22. febr. do 18. okt. plačali oziroma darovali prispevke p. n. gg. in društva: Peter Skuhala v Ljutomeru 2 K, ravnatelj Schreiner v Mariboru 2 K, nadučitelj Herzog pri Sv. Križu 3 K, učiteljica Godec v Lembahu 2 K, gospa Lentz v Ljutomeru 2 K, gasilna društva v Iljaševcih, Cezanjevcih, Logarovcih, Pristavi in na Cvenu skupaj 11 K, učitelj Zacherl nabral 9 K, učitelstvo Franc. Jožefove šole namesto venca + gospej Zacherl st. 15 K, preostanek učit. koncerta na čast slušateljem vinorejskega tečaja v Ljutomeru dne 8. junija 40 K, Posojilnica v Ljutomeru 20 K. Bog povrni! Ljutomer, dne 18. okt. 1904. — Načelnik Robič.

Loterijske številke.

Trst 15. oktobra: 37, 47, 55, 38, 46.
Linc 15. oktobra: 55, 66, 6, 32, 56

Zahtevajte

v svoj priči vsakej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v svojih s varstveno znamko
šupnika Kneippa in s imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posameznikov.

04.11.04

Zgodovin. društvo za Slov. Štajersko

se obrača z uljudno prošnjo na vse domoljube, naj po mogočnosti:

- pristopijo kot redni udje (100 K enkrat za vselej ali na leto 5 K, zato dobe društveno glasilo „Časopis“);
- naj izročijo, če mogoče, brezplačno društvenemu muzeju zgodovinsko ali narodopisno zanimive predmete, kakor: listine, stare novce, orožje, posode, stare narodne noše, starinsko pohištvo opravo itd.;
- naj poročajo o slučajnih najdbah ali narodopisnih in zgodovinskih zanimivostih svojega kraja;
- tudi naravoslovni in geološki predmeti se sprejemajo v društveni muzej.

Posiljatve naj se naslovijo na „Zgodovinsko društvo“ v Mariboru, osebno se lahko predmeti oddajo tudi v Cirilovi tiskarni v Mariboru.